

บทวิจารณ์หนังสือ

Community of Potential : Social Assemblages in Thailand and Beyond

ผู้เขียน/เรียบเรียง : SHIGEHARU TANABE

จำนวนหน้า 258 หน้า

ปีที่พิมพ์ : 2016

สถานที่พิมพ์ : Silkworm Books

กฤษณะ ทองแก้ว¹

Krishna Thongkaew

หนังสือเล่มนี้ให้แนวทางในการศึกษาขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมและผู้กระทำการทางสังคมของประเทศไทย กัมพูชา และเมียนมาร์ โดยแต่ละบทครอบคลุมช่วงเวลาของขบวนการที่มีจุดเริ่มต้นจากปัจเจกบุคคลสู่กลุ่มทางสังคม ในอดีตการรวมกลุ่มทางสังคมวางอยู่บนฐานของความเชื่อของพุทธศาสนาที่นำไปสู่ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมที่มีศูนย์กลางต่างไปจากศาสนา จิตวิญญาณ และประเพณีปฏิบัติ ที่ถือเป็นเงื่อนไขในการรวมกลุ่มและจัดองค์กรแบบดั้งเดิมของขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมที่เกิดขึ้นมาจนถึงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 อย่างไรก็ตามขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่ (New Social Movements) ที่นักมนุษยวิทยาอย่าง ศาสตราจารย์ชิเกฮารุ ทานาเบ ได้ให้นิยามไว้ว่า คือ การประกอบสร้างชุมชนว่า คือ การรวมกลุ่ม (Assemblage) จากความสลับซับซ้อนของปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มทางสังคมที่กลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้งรวมถึงเครือข่ายที่มีศักยภาพในการนำไปถึงจุดหมายปลายทาง ซึ่งเกิดจากแนวคิดทฤษฎีที่ถูกพัฒนาขึ้นมาจากนักปรัชญาอย่าง Gilles Deleuze และนักจิตวิทยาอย่าง Felix Guattari และคนอื่นๆ อนึ่ง หนังสือเล่มนี้จึงมีความสำคัญต่อการอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่ขึ้นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยกันนั่นเอง

¹ ดร. สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทนำเกี่ยวกับศักยภาพของชุมชนได้บ่งถึงจุดหมายปลายทาง คือ การอธิบายปรากฏการณ์การรวมกลุ่มทางสังคมและการเคลื่อนไหวบนภาคพื้นของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่จำเพาะเจาะจงลงไปในประเทศไทยและกัมพูชาอันมีศักยภาพของจินตนาการและการปฏิบัติการของปัจเจกบุคคลในการเคลื่อนย้าย ที่มีผลต่อการรวมกลุ่มอย่างเป็นพลวัตซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวของชุมชนจนเปลี่ยนผ่านมาสู่ความเป็นรัฐชาติ (Nation State) ที่รองรับชีวิตทางสังคม (Social Life) ซึ่งเป็นอนุรักษ์นิยมหรือเสรีนิยมใหม่ที่มนุษย์ยอมรับกันแล้ว

ภายใต้การข้ามผ่านความไม่แน่นอนและการตกเป็นทาสของสินค้า (Commodification) ที่มีความซับซ้อนภายใต้ คำว่า “การรวมกลุ่ม” (Assemblage) อันเป็นแนวคิดของเดอเลซ และ กัตตารี จากหนังสือ A Thousand Plateaus (1987) ที่รวบรวมมาจากงานเขียนวิชาการต่างๆ ที่มีข้อเสนอต่อชุมชนอย่างหลากหลาย เช่น วิธีการทำงานที่หลากหลาย ความเป็นองค์กร ปัจเจกบุคคล กลุ่มคน ความคิด และธรรมชาติ นอกจากนั้น มีความพยายามตระหนักของ กลุ่ม Deleuzian ที่ให้ความสำคัญกับศักยภาพของชุมชนที่เกิดจากการกระทำ เช่นเดียวกับ Henri Bergson’s ที่อธิบายในเชิงภววิทยา (Ontology) ว่า จังหวะความทรงจำ หรือชีวิตที่สามารถสังเกตได้จากกระบวนการที่มีความแตกต่างจากศักยภาพของชุมชน โดย Paul Patton เชื่อว่า กระบวนการสร้างความตระหนัก มีความเกี่ยวข้องกับผลผลิตและช่วงเวลาที่มีผู้คนและสรรพสิ่ง สำหรับ Deleuze ทุกความคิดที่ปรากฏออกมาจากความเหมาะสมของศักยภาพชุมชนทั้งสิ้น

งานชิ้นนี้ของ ทานาเบ ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นสามส่วน คือ ส่วนแรก การรวมกลุ่มในขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม (Assemblages in Community Movements) ที่กล่าวถึงอดีตผู้คนมีจินตนาการถึงชุมชนที่อยู่ร่วมกันเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยการมีความทรงจำร่วมกัน คุณธรรมทางการเมืองร่วมกัน วัฒนธรรมที่อยู่ในขอบเขตของรัฐเดียวกัน ก่อนทศวรรษ 1960 การเคลื่อนไหวทางสังคมของผู้คนยังคงอยู่ภายใต้ผู้นำของชุมชนที่อนุรักษ์นิยม หรือ หน่วยทางการเมืองซึ่งนำมาสู่การลอบทฆาตในทศวรรษ 1970 และนำมาสู่ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมใหม่ที่เกิดขึ้นในยุโรป สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และหลายประเทศอุตสาหกรรมจากนั้นก็มาถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีปรากฏการณ์ในประเทศไทยและกัมพูชา

Alberto Melucci นักสังคมวิทยาที่สนใจขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมใหม่ มองเห็นการรวมกลุ่มทางสังคม จากความเป็นปัจเจกของผู้คนเพิ่มขึ้นจนเขานามานามว่า Communitarian Community โดยขยายความถึงสตรีนิยม ขบวนการนิเวศวิทยา ขบวนการสิทธิมนุษยชนของเกย์และเลสเบียน รวมถึงขบวนการต่อต้านโลกาภิวัตน์ (Antiglobalization Movement) ที่เข้ามาสร้างความทรงจำจนกลายเป็นการเมืองเรื่องของอัตลักษณ์ อย่างไรก็ตามแม้ว่าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับอัตลักษณ์ของผู้คน แต่การรวมกลุ่มของผู้คนก็แตกต่างไปจากอดีต กล่าวคือ ข้ามพ้นจากชุมชนแบบดั้งเดิมมาแล้ว

ในข้อเสนอของ Melucci เชื่อว่า ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมในปัจจุบันได้โต้แย้งต่อการรวมกลุ่มภายใต้ขบวนการเคลื่อนไหวได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว เพราะแรงบันดาลใจในการรวมกลุ่มนั้นทำให้คนหนึ่งคนเข้าไปอยู่ในกลุ่มได้หลายกลุ่ม โดยมีความร่วมมือที่นำไปสู่ความเป็นปึกแผ่นของกลุ่ม เพราะการที่ผู้คนเข้าไปอยู่ในกลุ่มที่เล็กๆ ในชนบทไปจนถึงกลุ่มในระดับนานาชาตินั้นทำให้เกิดพลังจากศักยภาพที่มาจากการเชื่อมโยงนำมาสู่การขับเคลื่อนกลุ่มร่วมกัน

ในงานของขวัญชีวัน บัวแดง แห่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้พูดถึงประเด็นการประกอบสร้างเจดีย์บนชายแดนไทย - เมียนมาร์ ที่ก่อให้เกิดการรวมกลุ่มของความหลากหลายทางชาติพันธุ์ (Multiple ethnic) การศึกษาและพื้นหลังอาชีพ ที่แตกต่างจากงานของ Nobuko Koya ที่โต้แย้งถึงการพัฒนาการรักษาโรคของชุมชนในชนบทที่รวมตัวกันเคลื่อนไหวในภาคเหนือของไทยของกลุ่มหม่อเมื่อง (Mo mueang) สถาบันยาภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน พระสงฆ์ และเครือข่ายรักษาสภาพ มาตั้งแต่ทศวรรษ 1990 ซึ่งยังมีกระบวนการเคลื่อนไหวของมุสลิมในอำเภอแม่สอด และขบวนการเคลื่อนไหวขององค์กรพัฒนาเอกชนที่ออกมาช่วยเหลือเหยื่อของการพัฒนา ดังนั้น จึงมีการพัฒนากลุ่มทางสังคมที่มีบทบาทต่อสังคมขึ้น คือ ขบวนการเคลื่อนไหวของชาวกัมพูชาตามมานั่นเอง โดยมีเป้าหมาย คือ แก้ปัญหาคนพลัดถิ่น คืนถิ่น (Diaspora – Returnees) ที่ต่อสู้กันแล้วเข้ามาอยู่ภายใต้ความร่วมมือของภาครัฐ ซึ่งถือว่าเป็นผลสำเร็จของกลุ่มที่มีการรวมกลุ่มกันมา

จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นพอกกล่าวได้ว่า ในมุมมองของนักวิชาการสายเดอเลิซเซียน (Deleuzian) ที่เชื่อมโยงศักยภาพของผู้คน สัตว์ พืช โดยมีเป้าหมาย เครื่องมือ อุปกรณ์ และอื่นๆ อีกมากมายนั้น ในงานปัจจุบันบ่งชี้ได้ว่า งานเหล่านี้เป็นการกระทำทางสังคม

ที่บูรณาการสิ่งต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน เช่น ภาษาและโยคีที่เป็นสัญลักษณ์ของเจ้าแห่งภูเขาที่เกิดขึ้นบริเวณภาคเหนือของไทยได้กลับกลายมาเป็นเงื่อนไขในการรวมกลุ่มทางสังคม อื่นๆ ในงานของขวัญชีวัน บัวแดง ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของเจดีย์ในพุทธศาสนาที่บริเวณชายแดนไทย – เมียนมาร์ ที่กลายมาเป็นจุดศูนย์รวมของกลุ่มชาติพันธุ์บนรัฐแบบฆราวาส (Secular State) ที่รัฐ ให้ความสำคัญกับผู้คนอย่างเท่าเทียม โดยไม่ได้กีดกันศาสนาและชาติพันธุ์ ซึ่งปรากฏการณ์เหล่านี้ คือ ปรากฏการณ์ของการข้ามผ่านทางสังคม วัฒนธรรม เฉกเช่นที่ปรากฏอยู่ที่รอบๆ เมืองเชียงใหม่ในปัจจุบัน

ส่วนที่สอง ชุมชนและการใคร่ครวญย้อนคิด (Communitas and Reflexivity) เมื่อชุมชนและขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมต้องเผชิญกับข้อจำกัดของนักเคลื่อนไหว ตามแนวคิดของเทอร์เนอร์ (Victor Turner) ที่ Arnold Von Gennep ได้นำมาถกเถียงต่อประเด็นข้อจำกัดที่เกิดขึ้นในกลุ่มทางสังคมในรูปแบบเก่าที่มีกฎหมายประเพณีและธรรมเนียมปฏิบัติ โดยเทอร์เนอร์ ให้ความสำคัญกับ Communitas ที่ทำหน้าที่ต่อต้านและเปลี่ยนแปลงทางสังคม เฉกเช่นเสรีชนที่เข้าไปเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมแล้วเสร็จก็กลับมาอยู่ในสถานภาพทางสังคมแบบเดิมๆ โดยเชื่อว่าขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมในรูปแบบใหม่ขับเคลื่อนโดย Communitas นั้นเอง

เมื่อชายแดนของรัฐสมัยใหม่ถูกทำให้กว้างใหญ่ด้วยระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่เข้าไปย่อยพื้นที่ของรัฐด้วยคุณค่าของการใช้ประโยชน์สูงสุด หรือแม้แต่การควบคุมโดยศาสนาที่ทำให้เกิดกระบวนการทางสังคมที่ต่อต้านโครงสร้างทางสังคมที่เป็นแหล่งกำเนิด Communitas นั้นเอง เทอร์เนอร์ เชื่อว่า การขับเคลื่อนโครงสร้างทางสังคมส่งผลให้ปัจเจกบุคคลเกิดศักยภาพทางสังคมตามมาและข้อจำกัดของ Communitas ก็คือเมื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมแล้วเสร็จเขาก็ถูกทำให้อยู่ในกระบวนการกลายเป็นข้อจำกัด (Liminality) เช่นกัน

Ryoko Nishii ได้ยกให้เห็น Communitas ในงานชุมชนมุสลิมและผู้กระทำการในอำเภอแม่สอด ในบริเวณชายแดนไทย – เมียนมาร์ ซึ่งส่งผลให้การอพยพข้ามแดนที่บริเวณนี้ตลอดทศวรรษ 2010 ที่มีชาวมุสลิมเข้ามาพำนักอยู่บริเวณชายแดนของรัฐเพิ่มขึ้นและนำความสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์เข้ามาใช้ เช่น การแต่งกายของผู้หญิงมุสลิมฝั่งเมียนมาร์ที่ติดตามแฟชั่นการแต่งกายจากนิตยสารฝั่งประเทศไทยและให้มุสลิมในฝั่งไทยตัดเย็บ

เชื้อผ้าให้เพื่อกลับไปใส่ในฝั่งเมียนมาร์ ดังนั้น การประกอบสร้างอัตลักษณ์จึงมีความแตกต่างข้ามแดนด้วยเช่นกัน เพราะ *Communitas* ที่อยู่บริเวณริมชายแดนก็ต้องเชื่อมโยงกับพื้นที่ข้ามรัฐเพื่อให้เกิดศักยภาพของการเลื่อนไหลเช่นกัน กนกศักดิ์ แก้วเทพ ได้ตีแผ่งานของสำนักสันติอโศก ซึ่งเป็นกลุ่มชาวพุทธที่ปฏิเสธแนวทางกระแสหลักด้วยการเบียดขับกลุ่มของตนเองไปอยู่ที่ชายขอบของสังคมไทยแล้วกลุ่มเหล่านี้ก็เข้ารับการหล่อหลอมทางสังคมกับโรงเรียนสัมมาสิกขาของสันติอโศกที่มีแนวคิดที่ว่า จงเรียนรู้ขณะทำงาน (*Learning While Working*) ที่มีการนำการสะท้อนย้อนคิดเพื่อการพัฒนาจิตวิญญาณซึ่งนำไปสู่การประกอบสร้างความเป็นชุมชน

ส่วนที่สาม ประสบการณ์และพันธมิตร (*Experience and Alliance*) ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่ก้าวไป เพราะมีเป้าหมายที่ดีกว่าและการยังชีพที่มีลักษณะของการรวมกลุ่ม แต่ในทางตรงกันข้ามมีหลายคนที่สร้างพันธมิตรหรือเครือข่ายจาก “ความต้องการส่วนตัว” ที่มีความร่วมมือภายใต้การเคลื่อนไหวทางสังคม หลากๆ ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมให้ความสำคัญกับคุณค่า จริยธรรม ที่แตกต่างไปจากการเมือง เศรษฐกิจและบริบททางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างความสัมพันธ์ที่นำไปสู่การมีพันธมิตรที่มีจินตนาการถึงการฝึกปฏิบัติทางสังคมท่ามกลางความหลากหลายและความแตกต่างของปัจเจกบุคคลและกลุ่มทางสังคม

Mayomi Okabe ได้เสนอแนวทางในการพัฒนาพระสงฆ์ที่เข้าไปอยู่ในสังคมด้วยกิจกรรมของการพัฒนา ซึ่งส่งผลให้พระสงฆ์ต้องเข้าไปอยู่ในเครือข่ายของการพัฒนาโดยปริยาย ซึ่งปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นบริเวณภาคเหนือของประเทศไทย Okabe เล่าว่า ไม่คาดคิดมาก่อนว่า การเคลื่อนไหวและการมีเครือข่ายจะนำไปสู่การพัฒนาพระสงฆ์ เพราะเป็นความสับสนี่เสี่ยงต่ออัตลักษณ์ของพระสงฆ์ ในอีกทางหนึ่งพระสงฆ์เหล่านี้ก็มีความพยายามเชื่อมโยงกับพันธมิตรด้วยการฝึกปฏิบัติทางวัฒนธรรมและประสบการณ์ ส่วนบุคคลที่คิดว่าการมีอัตลักษณ์ ความทรงจำ ดังที่ Melucci และคนอื่นเชื่อว่าขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่เติบโตขึ้นท่ามกลางเครือข่ายพันธมิตรที่เป็นขั้นเป็นตอนของทั้งกลุ่มต่างๆ ทั้งที่ประสบการณ์ส่วนบุคคลนั้นสามารถเชื่อมโยงความทรงจำของอัตลักษณ์ได้ดีกว่าความทรงจำของกลุ่มซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความทรงจำระดับอัตลักษณ์มีพลังน้อยกว่าศักยภาพการรวมกลุ่มทางสังคม

Kevin Mcdonald ได้เสนอว่าข้อถกเถียงเกี่ยวกับการสะสมอัตลักษณ์ของเมดูซีและคนอื่นๆ ว่าขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมในปัจจุบันขยายตัวด้วยกระบวนการกลายเป็นพันธมิตรที่แยกขาดจากประสบการณ์บุคคลและแทนที่ด้วยการสะสมอัตลักษณ์ของกลุ่ม แต่ก่อนหน้านี้ก็มีการถกเถียงว่าการเกิดขึ้นที่ การสื่อสารแบบปฏิสัมพันธ์ (Communicative Space) เมื่อขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมหลายๆ ขบวนการเข้ามาปฏิสัมพันธ์ในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับงานของ อภิญา เพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่า ความหลากหลายของนักบวชหญิงในพุทธศาสนามีรากเหง้ามาจากการสื่อสารภายในพื้นที่ของศาสนาและนำไปสู่ความสัมพันธ์ของกลุ่มต่างๆ จนกลายมาเป็นพื้นที่การสร้างสรรค์แบบปฏิสัมพันธ์ เช่น พื้นที่ของภิกษุณี และแม่ชี ที่มีความแตกต่างกันแม้จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันก็ตาม Mcdonald ชี้ให้เห็นว่า การประกอบสร้างความเป็นตัวตนในกระบวนการกลายเป็นมุสลิม (Re - Islamisation) ที่แพร่หลายทั่วโลกจนเกิดเป็นขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมที่ยิ่งใหญ่นั้นมีรากฐานมาจากความร่วมมือกันของปัจเจกบุคคลที่ไม่ใช่การแสดงออกของอัตลักษณ์ แต่ขึ้นอยู่กับที่เกี่ยวข้องกับแบบแผนที่อยู่บนร่างกายของผู้คน ความเข้าใจของภาษา ไม่มีการแบ่งแยกเป็นสัญลักษณ์ มีการรับฟัง มีความสัมพันธ์ของชาติพันธุ์ที่สำคัญมากกว่าความเข้าใจ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้มีความแตกต่างจากแนวคิดของ ฮาร์เบอร์มาส (Jurgen Habermas) และฟูโกต์ (Michel Foucault) ที่มองว่า การประกอบสร้างของอัตวิสัยนั้นไม่ใช่แค่การประกอบสร้างตัวตนแต่ยังมีกระบวนการเบียดขับสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ในตัวตนออกไปด้วยเพื่อให้ความรู้สามารถควบคุมสุขภาพของร่างกายได้ที่จะทำให้ผู้กระทำการดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน (มิเชล ฟูโกต์, 2547)

การมองชุมชนในอีกวิธีหนึ่ง ก็คือ การมองว่าชุมชนในฐานะที่เป็นทั้งกระบวนการและผลผลิตของความคิดที่มีการใคร่ครวญย้อนคิดก่อนที่จะนำไปสู่การมีจินตนาการอันมีผลต่อการขยายขอบเขตของชุมชนตามมาด้วยการมีพื้นที่ที่เพิ่มขึ้นซึ่ง ทานาเบ ชี้ให้เห็นความสำคัญว่ามันเกิดจาก “ศักยภาพของการตระหนักในความคิด” (Cognitive Capacity) ที่เบนเนดิก เอนเดอร์สัน (Benedict Anderson) เสนอไว้ในงานเขียนชุมชนในจินตนาการของเขา

ในท้ายที่สุดแล้วการรวมกลุ่มทางสังคมนั้นได้ชี้ให้เห็น การรวมกลุ่มและการแบ่งแยกกลุ่มบนฐานต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปโดยเกิดจากพันธมิตรของกลุ่มทางสังคมที่นำพาศักยภาพที่หลากหลายมาเชื่อมโยงและขับเคลื่อนร่วมกันนั่นเอง ซึ่งสามารถจำแนกออกมาได้ 2 รูปแบบ

ได้แก่ รูปแบบแรก Communities Model คือ การที่ผู้กระทำการเกิดการใคร่ครวญย้อนคิดต่อชุมชน เฉกเช่นการรวมกลุ่มทางศาสนาของฤๅษีและโยคี ณ บริเวณชายแดนไทย – เมียนมาร์ และรูปแบบ Community Reflexivity Communitus คือ การที่ชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงและทำให้ผู้กระทำการเกิดการใคร่ครวญย้อนคิดและออกมาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมและเมื่อแล้วเสร็จก็กลับไปอยู่ในพื้นที่ของตนเอง เช่น ขบวนการรื้อฟื้นยารักษาโรค องค์การพัฒนาเอกชนที่กัมพูชา สำนักสันติอศอก พิพิธภัณฑ์ชุมชน เป็นต้น

คุณูปการจากงานเขียน ถือเป็นการก้าวไปพร้อมกับปรากฏการณ์ทางสังคมที่มีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก จากเงื่อนไขของการรวมกลุ่มทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น ทานาเบ จึงได้รวบรวมงานเขียน วิทยานิพนธ์และงานวิจัยมารวบรวมให้อ่านและเข้าใจว่า ศักยภาพของชุมชนนั้นมาจากการรวมกลุ่มทางสังคมของผู้คน ไม่ว่าเวลาจะเปลี่ยนจากประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาอย่างไร แต่ชุมชนและสังคมต่างปรับตัวตามปรากฏการณ์ทางสังคมเรื่อยมา ซึ่งหนังสือเล่มนี้ก็มีคุณูปการ ดังต่อไปนี้

1. เชิงปรากฏการณ์ทางสังคม คือ งานชิ้นนี้ได้ชี้ให้เห็นทางในการตีความการรวมกลุ่มทางสังคมในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่แกนกลางของอำนาจในการรวบรวมกลุ่มคนได้เปลี่ยนแปลงไปจากศาสนา จิตวิญญาณ และประเพณีปฏิบัติ ไปสู่การรวมกลุ่มภายใต้รสนิยม ความเจ็บไข้ได้ป่วย เศรษฐกิจ เป็นต้น

2. เชิงแนวคิดทฤษฎี คือ การตีความภายใต้แนวคิดทฤษฎีที่เคยอธิบายว่าอัตลักษณ์ (Identity) นั้นจะต้องประกอบสร้างจากครอบครัว ชุมชน เท่านั้น แต่ในงานนี้ พบว่าประกอบสร้างอัตลักษณ์ของผู้คนได้เปลี่ยนแปลงไปสู่พื้นที่ชายแดนและพื้นที่ของชุมชนที่อยู่ข้ามแดนเพิ่มเติมขึ้นมา เพราะว่าพื้นที่ของการแสดงตัวตนอัตลักษณ์มีความเป็นปัจเจกบุคคลภายใต้กลุ่มทางสังคมที่มีความหลากหลายและข้ามแดนมากขึ้น

3. เชิงวิธีวิทยา คือ การออกแบบเพื่อศึกษาการรวมกลุ่มทางสังคมของผู้คน ไม่ว่าจะทำแบบเพื่อเก็บข้อมูลจากพื้นที่ที่เคยเป็นสัญลักษณ์ของการแบ่งเขต แต่ในงานชิ้นนี้ กลับมองและศึกษาการรวมกลุ่มของผู้คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในชุมชนเดียวกันหรือชุมชนในจินตนาการที่ข้ามผ่านสัญลักษณ์แห่งการแบ่งแยก โดยออกแบบเก็บข้อมูลจากฐานของการรวมกลุ่มทางสังคม

4. เชิงวรรณกรรม คือ การให้คุณค่าของการเขียนงานเปลี่ยนแปลงไปจากที่เคยศึกษาเฉพาะผู้คนที่อยู่ในพื้นที่กระแสหลักของสังคม แต่ในงานชิ้นนี้ได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มทางสังคมที่ประกอบสร้างขึ้นมาใหม่ และมีความจำเป็นต้องอาศัยวรรณกรรม ภาพยนตร์ งานเขียน รองรับพื้นที่ทางสังคมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- แคทเธอริน เบลชีย์. (2549). **หลังโครงสร้างนิยมฉบับย่อ**. แปลโดย อภิัญญา เฟื่องฟูสกุล. กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.
- ไชยันต์ ไชยพร. (2555). **คนกับโพสท์โมเดิร์น : บทจําพรรรว่าด้วยมนุษย์ที่ไม่สามารถจัดประเภทได้ เล่ม 2**. กรุงเทพฯ : โอเพนบุ๊ก.
- ธีรยุทธ บุญมี. (2546). **พหุนิยม**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ปิยศิลป์ บุลสถาพร, บรรณาธิการ. (2558). **กลื่นอายุการเมืองและภาพยนตร์ของวอลเตอร์ เบเนยามิน**. แปลโดย อรรถสิทธิ์ สิทธิดำรง และพิพัฒน์ พสุธารชาติ. กรุงเทพฯ : วิชาษา.
- มณีนัย ทองอยู่. (2557). **แนวคิดทฤษฎีทางสังคมวิทยาว่าด้วยขบวนการทางสังคม**. ขอนแก่น : ศูนย์พหุลักษณะสังคมลุ่มน้ำโขง มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มิเชล ฟูกูต์. (2547). **ร่างกายใต้บงการ ปฐมบทแห่งอำนาจในวิถีสมัยใหม่**. แปลโดย ทองกร โกศธรรม. กรุงเทพฯ : คบไฟ.
- ยศ สันตสมบัติ. (2535). **อำนาจ บุคลิกภาพและผู้นำการเมืองไทย**. กรุงเทพฯ : น้าไท.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2532). **พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา**. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- อภิัญญา เฟื่องฟูสกุล. (2546). **อัตลักษณ์ การทบทวนทฤษฎีและกรอบความคิด**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- Shigeharu, T. (2016). **Community of Potential : Social Assemblages in Thailand and Beyond**. Chiang Mai : Silkworm.

แนะนำผู้เขียน

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทนา ต้นสุวรรณนถ์
Asst. Prof. Dr. Chintana Tansuwannond
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
Graduate School, Suan Dusit University
- รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์
Assoc. Prof. Dr. Somnuk Aujirapongpan
สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
Management School, Walailak University
- รองศาสตราจารย์ ดร.พิชิต ฤทธิ์จรูญ
Assoc. Prof. Dr. Pichit Ritcharoon
คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
The Dean of Faculty of Education, Panyapiwat Institute of Management
- รองศาสตราจารย์ ดร.ชีรวัดน์ นิจนตร
Assoc. Prof. Dr. Chirawat Nijaneat
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Faculty of Education, Suratthani Rajabhat University
- รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาดี ปณระราช
Assoc. Prof. Dr. Yupadee Panarach
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University

- **คุณธีรวุฒิ ศรีมังกร**

Mr. Theerawuth Srimungkorn

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์การ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

Master of Sciences in Human Resource and Organization Development
National Institute of Development Administration

- **คุณสุภาพร ยิกุสังข์**

Ms. Supaporn Yikusang

หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำการจัดการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Doctor of Education in Leadership in Educational Management
Suratthani Rajabhat University

- **คุณกฤษณะ กลางเดือน**

Mr. Kritsana Klangduen

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Master of Arts in Social Sciences for Development
Suratthani Rajabhat University

- **คุณกรนก เกิดสังข์**

Ms. Kornkanok Kirdsung

นักศึกษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Master of Business Administration, Faculty of Management Sciences,
Prince of Songkla University

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศาล ศรีมหาวโร

Asst. Prof. Dr. Wisan Srimahawaro

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Faculty of Humanities and Social Sciences

Suratthani Rajabhat University

- คุณวิชณู ทรายแก้ว

Mr. Witsanu Saikaew

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Master of Arts in Social Sciences for Development

Suratthani Rajabhat University

- ดร.กฤษณะ ทองแก้ว

Dr. Krishna Thongkaew

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Faculty of Education

Suratthani Rajabhat University

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาบทความ

1. ศ.ดร.ศุภชัย ยาวะประภาษ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ศ.ดร.ครองชัย หัตถา	มหาวิทยาลัยทักษิณ
3. ศ.ดร.ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
4. รศ.ดร.ศักดิ์ชัย นิรัญทวี	นักวิชาการอิสระ
5. ศ.ดร.โกวิทย์ พวงงาม	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
6. รศ.ดร.กล้า ทองขาว	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
7. รศ.ดร.ชูศักดิ์ เอกเพชร	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
8. รศ.ประสิทธิ์ ทองแจ่ม	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
9. รศ.ดร.ชีรวัดน์ นิเจนตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
10. รศ.สุนีย์ ล่องประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
11. ผศ.ดร.วีระยุทธ ชาคะกาญจน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
12. ผศ.ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ
13. ผศ.ดร.วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพชร	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
14. ผศ.ดร.วรรณะ บรรจง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
15. ผศ.ว่าที่ รศ.ดร.สิริสวัสดิ์ ทองก้านเหลือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
16. ดร.ฐาตุกรณ์ จันประเสริฐ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำแนะนำทั่วไปสำหรับผู้เขียน วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เป็นวารสารเผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการ บทความปริทัศน์ วิจารณ์หนังสือ และจดหมายถึงบรรณาธิการ มีกำหนดออกปีละ 2 ฉบับ คือ มกราคม – มิถุนายน และ กรกฎาคม – ธันวาคม บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ต้องจัดเตรียมอย่างถูกต้องสมบูรณ์ตามมาตรฐานวารสารวิชาการ และผ่านการพิจารณาคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ ในสาขาต่างๆ ได้แก่ สาขาการศึกษา สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สาขาบริหารธุรกิจและการจัดการ

เกี่ยวกับผลงานที่จะรับ

1. บทความในสาขาต่างๆ ที่ส่งมาต้องไม่เคยเผยแพร่ (ถ้าได้รับการตอบรับที่จะให้ลง) หรือกำลังเสนอตีพิมพ์ในวารสาร รายงานหรือสิ่งพิมพ์อื่นมาก่อน
2. ต้นฉบับจะเขียนเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ แต่ถ้าเป็นผลงานที่เขียนภาษาไทย ต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
3. เนื้อหา บทความ หรือข้อคิดเห็นที่พิมพ์ในวารสารเป็นความคิดเห็นของผู้เขียนเท่านั้น กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย
4. ต้นฉบับต้องได้รับการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 ท่านก่อนการตีพิมพ์

การส่งต้นฉบับ

เพื่อให้วารสารมีคุณภาพสามารถนำไปใช้อ้างอิงได้ การเตรียมต้นฉบับ มีรายละเอียดดังนี้

1. ขนาดของต้นฉบับ พิมพ์หน้าเดียวบนกระดาษสันขนาดเอ 5 โดยเว้นขอบกระดาษด้านบนและซ้ายมือ 3.8 เซนติเมตร (1.5 นิ้ว) ด้านล่างและขวามือ 2.5 เซนติเมตร (1 นิ้ว) ใส่เลขหน้ามุมบนด้านขวา ขนาด 16 ชนิดตัวธรรมดา ห่างจากขอบบน 2.5 เซนติเมตร (1 นิ้ว)
2. รูปแบบอักษรใช้รูปแบบอักษร TH SarabunPSK พิมพ์ด้วยโปรแกรมไมโครซอฟท์เวิร์ด ขนาด 14 ชนิดตัวธรรมดา จัดพิมพ์เป็น 1 คอลัมน์ และพิมพ์ให้ชิดขอบ

ทั้งสองด้าน จำนวนหน้าต้นฉบับ ควรมีความยาวไม่เกิน 30 หน้า

3. ชื่อเรื่องภาษาไทย ขนาด 18 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษ
ชื่อเรื่อง ภาษาอังกฤษ ขนาด 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษ

4. ประเภทของต้นฉบับ

4.1 บทความวิจัย เป็นการนำเสนอผลการวิจัยอาจเป็น Concept paper หรือผลงานวิจัย ที่สำเร็จสมบูรณ์แล้ว ซึ่งผู้เขียนได้ดำเนินการด้วยตัวเอง

4.1.1 ส่วนประกอบตอนต้น

1) ชื่อเรื่อง ควรสั้น กระชับ แสดงเป้าหมายของการวิจัย ความยาวไม่ควรเกิน 100 ตัวอักษร ให้เขียนชื่อภาษาไทยก่อนต่อด้วยเป็นภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก ส่วนชื่อวิทยาศาสตร์ ให้พิมพ์ด้วยตัวเอนไม่ต้องขีดเส้นใต้ กรณีระบุชื่อสามัญของสิ่งมีชีวิตเป็นภาษาไทยให้ใส่ชื่อวิทยาศาสตร์ด้วย

2) ชื่อผู้นิพนธ์ ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อ และนามสกุล ถ้าผู้วิจัยมีหลายคน ให้ใช้หมายเลขอ้างอิงเชิงอรรถกำกับลำดับพร้อมระบุชื่อหน่วยงานของผู้วิจัยในส่วนล่างของหน้า กรณี เป็นนักศึกษาให้ระบุระดับการศึกษา สาขาวิชา และสถาบันการศึกษา

¹ ตำแหน่ง สถานภาพ + สถาบันของผู้เขียนบทความ

² ตำแหน่ง สถานภาพ + สถาบันของประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

³ ตำแหน่ง สถานภาพ + สถาบันของกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3) บทคัดย่อภาษาไทยภาษาอังกฤษ ความยาวไม่เกิน 300 คำ เป็นการย่อเนื้อความงานวิจัยทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วนตามเรื่องเต็ม ควรเขียนแบบสั้นตรงประเด็น ระบุเฉพาะสาระสำคัญเท่านั้น โดยให้ลำดับบทคัดย่อภาษาไทย ขึ้นก่อนตามด้วยบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

4) คำสำคัญ ให้ใช้คำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งเป็นคำที่บอกวิธีการวิจัย ประเด็นที่วิจัย ผลการวิจัย สาขาวิชาที่ทำวิจัย การใช้ประโยชน์หรือสถานที่ที่ทำวิจัย คำสำคัญให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษแต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ โดยระบุไว้ท้ายบทคัดย่อของแต่ละภาษา

5) เนื้อหาในบทความ ประกอบด้วย ความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1) ความสำคัญของปัญหา อธิบายถึงภูมิหลังความเป็นมา และความสำคัญของปัญหาการวิจัยรวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเหตุผลของการทำวิจัย

5.2) วัตถุประสงค์ของการวิจัย เป็นความเรียงเฉพาะประเด็นสำคัญของวัตถุประสงค์การวิจัยที่ครอบคลุมแนวทางการทำวิจัยทั้งหมด

5.3) สมมติฐานการวิจัย เป็นความเรียงสมมติฐานเชิงพรรณนา หรือระบุความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

5.4) ขอบเขตของการวิจัย กำหนดกรอบความคิดการวิจัย เป็นกรอบที่เป็นแนวทางการทำวิจัยด้านเนื้อหาสาระ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง หลักเกณฑ์ การกำหนดจำนวนตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง ตัวแปรและความสัมพันธ์ของตัวแปร พื้นที่และระยะเวลาการทำวิจัย

5.5) วิธีดำเนินการวิจัย ระบุแผนการวิจัย เช่น การสำรวจ การศึกษาเอกสาร การทดลองอื่นๆ

5.6) เครื่องมือการวิจัย ชนิดของเครื่องมือ วิธีสร้าง การทดลองใช้ และการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัย

5.7) การเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและ ระยะเวลา การรวบรวมข้อมูล

5.8) การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.9) สรุปผลการวิจัย รายงานผลการวิจัยเฉพาะใจความสำคัญ ชัดเจน และตรงประเด็นจากผลการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ในการวิจัย โดยยึดแนวทางตามวัตถุประสงค์การวิจัย ควรอธิบายผลการวิจัยด้วยคำบรรยายเป็นหลัก ถ้ามีตัวแปรที่ศึกษาหรือตัวเลขมากให้นำเสนอเป็นรูปภาพ ตาราง แผนภูมิและกราฟ แทรกในเนื้อหา พร้อมทั้งอธิบายผลการวิจัยให้ได้สาระครบถ้วนอย่างสั้นๆ

5.10) อภิปรายผลการวิจัย เป็นการแสดงความเห็นว่าผลการวิจัย สอดคล้องหรือแตกต่างจากวัตถุประสงค์ สมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้หรือผลงานวิจัยที่มี

ผู้รายงานไว้ก่อนอย่างไร และแนวทางการทำวิจัยต่อไป

5.11) ข้อเสนอแนะ นำเสนอผลการวิจัยที่เด่นชัดสมควรนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร และแนวทางการทำวิจัยต่อไป

5.12) เอกสารอ้างอิง ให้ระบุเฉพาะที่ได้นำมาอ้างอิง ในบทความอย่างครบถ้วน โดยใช้ระบบการอ้างอิงแบบ APA citation style

4.2 บทความทางวิชาการ เป็นบทความที่ผู้เขียนได้เรียบเรียงโดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร งานแปล และผลงานจากประสบการณ์ของผู้เขียนหรือถ่ายทอดจากผู้อื่น มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ องค์ความรู้ การเสนอความคิดเห็นที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ทางวิชาการของสาขาต่างๆ

4.2.1 ส่วนประกอบต้น

1) ชื่อเรื่อง ควรสั้น กระชับรัด ความยาวไม่เกิน 100 ตัวอักษร ให้เขียนชื่อภาษาไทยก่อนต่อด้วยเป็นภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก ส่วนชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific Name) ให้พิมพ์ด้วยตัวเอน ไม่ต้องขีดเส้นใต้ กรณีระบุชื่อสามัญของสิ่งมีชีวิตเป็นภาษาไทยให้ใส่ชื่อวิทยาศาสตร์ด้วย

2) ชื่อผู้เขียน ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อ และนามสกุล ถ้ามีผู้เขียนหลายคน ให้ใช้หมายเลขอ้างอิงเชิงอรรถกำกับตามลำดับ พร้อมระบุชื่อหน่วยงานของผู้เขียนในส่วนล่างของหน้าแรก (กรณีเป็นนักศึกษาให้ระบุระดับการศึกษา สาขาวิชา และสถาบันการศึกษา)

3) สารสังเขป เป็นการย่อเนื้อหาทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วน ตามเรื่องเต็ม ให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยความยาวไม่เกินอย่างละ 300 คำ

4) คำสำคัญ ให้ใช้คำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง คำสำคัญให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ

4.2.2 เนื้อหาในบทความวิชาการ มีองค์ประกอบดังนี้

1) ความสำคัญของปัญหา กล่าวถึงความน่าสนใจของเรื่องที่น่าเสนอก่อนเข้าสู่เนื้อหา

2) เนื้อความ ควรนำเสนอพัฒนาการของเรื่องได้อย่างน่าสนใจ และเนื้อเรื่องนั้นเป็นเนื้อหาใหม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

3) บทสรุป เป็นการย่อเฉพาะข้อมูลจากเนื้อความให้สั้นได้เนื้อหา สาระของเนื้อความครบถ้วน

4) เอกสารอ้างอิง ให้ระบุเฉพาะเอกสารที่ผู้เขียนได้นำมาอ้างอิงใน บทความวิชาการอย่างครบถ้วนโดยใช้ระบบการอ้างอิง APA citation style (ดูรายละเอียด และตัวอย่างในเนื้อความและการอ้างอิงท้ายเล่ม)

4.3 บทความปริทัศน์ เป็นบทความวิชาการที่เขียนขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมวิชาการ ที่เกี่ยวข้องมีการวิพากษ์และแสดงความคิดเห็นในเชิงวิชาการบทนำ ที่ขยายความ และบทวิจารณ์ภาคขยาย โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ประเด็นสำคัญทาง วิชาการที่ได้จากการประเมิน วิเคราะห์ สังเคราะห์ สาระที่เกี่ยวข้อง การวิวเนื้อหาสาระมี ลักษณะ State of the Art เป็นความรู้ความเข้าใจใหม่ เกี่ยวกับวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงไป อย่างรวดเร็ว ทบทวนวรรณกรรมทันสมัย (นับจากอดีตถึงล่าสุด) ทำไม่จึงเหมือน ทำไม่ จึงต่าง ทำไม่ไม่เป็นเช่นนั้น แล้วผู้เขียนคิดอย่างไร อาจได้แนวคิดใหม่จากการทบทวน วิทยาการที่ทันสมัยทันกาลเขียนแล้ว เป็นความรู้ความเข้าใจใหม่ที่เปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ทบทวนวรรณกรรมเอาล่าสุดเป็นตัวตั้งย้อนไปเท่าใด อยู่ที่ความเหมาะสมของเนื้อหา บทความปริทัศน์เป็นการฟื้นฟูวิทยาการให้ทันสมัย กว้างขวางลึกซึ้งเพิ่มความรู้ เป็น เอกสารวิชาการที่มีคุณค่า พัฒนาการสอนวิจัย โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้ ชื่อเรื่อง บทคัดย่อ หรือเรื่องย่อ คำนำ เนื้อเรื่อง จัดแบ่งโครงสร้างให้ง่ายต่อความเข้าใจแยกประเด็น หรือ ลำดับเหตุการณ์ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ หรือเปรียบเทียบให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องนั้นๆ ง่ายขึ้น เอกสารอ้างอิง

4.4 วิวิจารณ์หนังสือ ความหมายของการเขียนวิจารณ์ คือ การค้นหาข้อดีและ ข้อไม่ดีของเรื่องที่จะวิจารณ์ ชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขให้ดีขึ้น เป็นการวิจารณ์เพื่อสร้างสรรค์ ลักษณะของการวิจารณ์

4.4.1 การวิจารณ์เป็นการถ่ายทอดความคิดเห็น ซึ่งจุดเด่น จุดด้อย ตลอดจนความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เช่น ผลงานด้านศิลปกรรม งานวรรณกรรม ข่าวสาร บ้านเมือง เหตุการณ์ในสังคม เรื่องราวของบุคคล เป็นต้น อย่างสมเหตุสมผล มีข้อมูล สนับสนุนความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา ไม่มีอคติต่อสิ่งที่วิจารณ์ เช่น หนังสือที่เราจะ

วิจารณ์นั้นมีอะไร ให้เนื้อหาสาระแก่ผู้อ่านมากนักน้อยเพียงใด เป็นต้น

4.4.2 เป็นข้อเขียนที่ชัดเจนในการบอกให้ผู้อ่านทราบถึงรายละเอียดของสิ่งนั้น ดังนั้นผู้วิจารณ์ต้องมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องที่วิจารณ์เป็นอย่างดี เช่น การวิจารณ์วรรณกรรม จะต้องรู้ว่าเป็นหนังสือประเภทใด ใครเป็นผู้แต่ง มีเนื้อเรื่อง วิธีการแต่ง การใช้ภาษาเป็นอย่างไร เป็นต้น แล้วจึงสามารถวินิจฉัยคุณค่าของสิ่งที่จะวิจารณ์ได้ว่าดีหรือไม่อย่างไร ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อผู้อ่านในการตัดสินใจ เลือกชม เลือกซื้อ เลือกอ่านสิ่งนั้น

4.4.3 เป็นข้อเขียนที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย น่าอ่าน ทำให้ผู้อ่านติดตามอ่านจนจบ ใช้ถ้อยคำอย่างสร้างสรรค์ ไม่ใช่ถ้อยคำในเชิงประจาน หรือโจมตีผู้เขียนอย่างรุนแรง นอกจากนี้บทวิจารณ์ที่ดีจะต้องให้ความรู้ ความคิด ข้อเสนอแนะ แก่ผู้อ่าน ชี้ให้เห็นคุณค่าพิเศษที่อยู่ในงานเขียนเรื่องนั้น โครงสร้างของบทวิจารณ์

1) ชื่อเรื่อง ควรตั้งชื่อเรื่องที่เรียกร้องความสนใจของผู้อ่านและสื่อความหมายได้ชัดเจน เช่น ตั้งชื่อตามชื่อหนังสือที่ต้องการวิจารณ์ ตั้งชื่อตามจุดมุ่งหมายของเรื่อง ตั้งชื่อด้วยการให้ประเด็นชวนคิด ชวนสงสัย เป็นต้น

2) ความนำหรือประเด็นที่จะวิจารณ์ หรือบทนำ เป็นการเขียนนำเกี่ยวกับเรื่องที่วิจารณ์ เช่น ถ้าเป็นการวิจารณ์วรรณคดี ต้องบอก ชื่อวรรณคดี ผู้แต่ง ประเภทความบันเทิงมาของเรื่อง และอาจเขียนอธิบายและจุดใจที่ทำให้ผู้วิจารณ์ สนใจวรรณคดีเรื่องนี้

3) เนื้อเรื่อง เป็นส่วนแสดงความคิดเห็นและรายละเอียดในการวิจารณ์ โดยนำเสนอจุดเด่น และจุดบกพร่องของเรื่องอย่างมีหลักเกณฑ์และมีเหตุผล หากต้องการเล่าเรื่องย่อของวรรณคดีหรือวรรณกรรม ที่นำมาวิจารณ์ ควรเขียนเล่าเรื่องอย่างสั้นๆ เพราะการวิจารณ์ไม่ใช่การสรุปเรื่อง แต่เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้วิจารณ์ที่มีต่อวรรณคดีหรือวรรณกรรมเรื่องนั้น ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายอะไร มายังผู้อ่าน หนังสือ และสื่อให้ชัดเจนหรือไม่อย่างไร ถ้าประเด็นในการวิจารณ์มีหลายประเด็น ควรนำเสนอตามลำดับ เพื่อให้ผู้อ่านบทวิจารณ์เข้าใจง่ายไม่สับสน ในกรณีที่วรรณคดีหรือวรรณกรรมเรื่องนั้นมีจุดเด่นและจุดด้อย ควรเขียนถึงจุดเด่นก่อนแล้วจึงกล่าวถึงจุดด้อย เพื่อให้เกียรติผู้เขียน และแสดงให้เห็นว่า การวิจารณ์ คือการสร้างสรรค์ไม่ใช่การทำลาย

4) บทสรุป เป็นย่อหน้าสุดท้ายของบทวิจารณ์ เป็นการเขียนสรุปความคิดทั้งหมดที่วิจารณ์และให้แง่คิด หรือข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน นอกจากนี้

บทสรุปยังช่วยให้ผู้อ่านได้บทวนประเด็นสำคัญของเรื่องและความคิดสำคัญของผู้วิจารณ์ แม้ว่าผู้อ่านอาจจะไม่ได้อ่านบทวิจารณ์ทั้งบท แต่ได้อ่านบทสรุปก็สามารถทราบเรื่องของวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่นำมาวิจารณ์ รวมทั้งความคิดเห็นของ ผู้วิจารณ์ที่มีต่อวรรณคดีหรือวรรณกรรมเรื่องนั้นได้

4.5 จดหมายถึงบรรณาธิการ เพื่อแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือโต้แย้งความเห็นของนักวิจัยอื่นๆ ตลอดจนการเผยแพร่ความรู้และประสบการณ์ที่น่าสนใจ

5. เอกสารอ้างอิง เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็นวารสาร หนังสือหรือแหล่งข้อมูลอินเทอร์เน็ตก็ได้ ทั้งนี้ผู้เขียนเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงทั้งหมดในการตีพิมพ์บทความ ทั้งนี้ให้คัดสรรเฉพาะเอกสารที่อ้างอิงเท่านั้น ไม่ใช้บรรณานุกรม รูปแบบการอ้างอิงเอกสารอยู่ในส่วนถัดไป

6. การอ่านประเมินต้นฉบับ ต้นฉบับจะได้รับการอ่านประเมิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) จากภายนอกมหาวิทยาลัยในสาขาวิชานั้นๆ จำนวน 2 ท่านต่อเรื่องและส่งผลการอ่านประเมินคืน ผู้เขียนให้เพิ่มเติม แก้ไข หรือพิมพ์ต้นฉบับใหม่แล้วแต่กรณี

7. ลิขสิทธิ์ ต้นฉบับที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ถือเป็นกรรมสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ห้ามนำข้อความทั้งหมดหรือบางส่วนไปพิมพ์ซ้ำเว้นเสียแต่ว่าจะได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยฯ เป็นลายลักษณ์อักษร

8. ความรับผิดชอบ เนื้อหาด้านฉบับที่ปรากฏในวารสารเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนทั้งนี้ ไม่รวมความผิดพลาด อันเกิดจากเทคนิคการพิมพ์

9. การส่งต้นฉบับ ผู้เขียนส่งต้นฉบับที่พิมพ์ตามข้อกำหนดของรูปแบบวารสารได้ 3 วิธี คือ

9.1 ส่งด้วยตนเอง ต้นฉบับบทความ จำนวน 3 ชุด พร้อมแผ่นซีดีที่บรรจุข้อมูลต้นฉบับ 1 แผ่น

9.2 ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนมาที่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี 272 หมู่ที่ 9 ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100 โดยส่งเอกสารตามข้อ 9.1

9.3 ส่งทางระบบวารสารอิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ชื่อวารสาร “วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี” ผ่านทาง <http://e-journal.sru.ac.th/index.php/srj>

การอ้างอิงเอกสาร

การอ้างอิงเอกสารในเนื้อหาให้ใช้ระบบ APA Style (American Psychological Association Style) ให้เริ่มต้นด้วยเอกสารอ้างอิงภาษาไทยก่อนแล้วตามด้วยเอกสารภาษาต่างประเทศ หากผู้เขียนมีมากกว่า 3 คน ให้ใส่ชื่อ 3 คนแรกแล้วตามด้วย และคณะ หรือ et al.

การเขียนเอกสารอ้างอิง ดังนี้

1. หนังสือ

ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). **ชื่อหนังสือ**. เมืองที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์.

2. รายงานทางวิชาการ

ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). **ชื่องานวิจัย**. เมืองที่พิมพ์ : หน่วยงานที่เผยแพร่.

3. วิทยานิพนธ์

ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). **ชื่อวิทยานิพนธ์**. วิทยานิพนธ์.....มหาบัณฑิต/
วิทยานิพนธ์..... คุษภูบัณฑิต สาขาวิชา ชื่อสถานศึกษา.

4. รายงานการประชุม

ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). **ชื่อเอกสารรวมเรื่องที่ได้จากรายงานการประชุม**. วัน
เดือนปีที่จัด. สถานที่จัด. เลขหน้า.

5. วารสาร

ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). **ชื่อบทความ**. **ชื่อวารสาร**, ปีที่พิมพ์ (ฉบับที่พิมพ์),
เลขหน้าแรก - หน้าสุดท้าย.

6. หนังสือพิมพ์

ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. (ปี เดือน วันที่พิมพ์). **ชื่อบทความ**. **ชื่อหนังสือพิมพ์**, เลขหน้าแรก -
หน้าสุดท้าย.

7. สื่ออินเทอร์เน็ต

ชื่อ นามสกุลผู้เผยแพร่. (ปี เดือน วันที่อ้างอิง). **ชื่อเรื่อง**. จำนวนหน้า. แหล่งที่มา URL : <http://> .
การอ้างอิงภาษาอังกฤษใช้เช่นเดียวกับภาษาไทย

การเขียนเอกสารแทรก ดังนี้

1. ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) กล่าวว่า.....

หรือ

2.ต่อการบริการ (ชื่อ นามสกุลผู้เขียน. ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า)

ชื่อสกุลภาษาอังกฤษ (ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) อ้างถึงใน ชื่อ นามสกุลผู้เขียน.
ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) ได้ให้ความหมายว่า.....

**แบบฟอร์มการส่งต้นฉบับบทความเพื่อพิจารณานำลง
วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี**

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ชื่อ – สกุล (ภาษาไทย).....
ชื่อ – สกุล (ภาษาอังกฤษ).....
2. วุฒิการศึกษาชั้นสูงสุด.....ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี).....
3. สถานภาพของผู้เขียน ☐ อาจารย์ ☐ นักศึกษา
สถานการศึกษา (ชื่อสถาบัน).....
หลักสูตร.....สาขาวิชา.....
☐ บุคคลทั่วไป (ชื่อหน่วยงาน)
4. ขอส่งบทความต้นฉบับ เรื่อง.....
.....
5. ผู้เขียนร่วม (ถ้ามี)
.....
6. ที่อยู่ เลขที่..... หมู่ที่.....แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์.....e-mail.....
7. สิ่งที่ส่งมาด้วย แผ่น CD ข้อมูลต้นฉบับ ชื่อแฟ้มข้อมูล.....
พร้อมเอกสารพิมพ์ต้นฉบับ จำนวน 3 ชุด

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า บทความนี้ยังไม่เคยลงตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อน และ
ไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น

ลงนาม.....ผู้เขียน
(.....)

ลงนาม.....ประธานกรรมการที่ปรึกษา
(.....)

ลงนาม.....กรรมการที่ปรึกษา
(.....)

สำนักงานวารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ชั้น 5 อาคารเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
272 หมู่ 9 ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100
โทรศัพท์ 0 7791 3333 ต่อ 1713 โทรสาร 0 7791 3382
[http : //e-journal.sru.ac.th/index.php/srj](http://e-journal.sru.ac.th/index.php/srj)
e-mail : sru_journal@gmail.com